

Álláspontunk szerint a Kúria fent megjelölt hatályon kívül helyező végzésének alkotmányossági vizsgálatának az 1/2019. (XI.25.) AB Tü. állásfoglalás alapján helye van.

A fenti állásfoglalás szerint az Abtv. 27.§. és az Ügyrend 32.§. (2) bek alapján alkotmányjogi panasznak a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye. A bírósági eljárást – egyéb határozattal – befejező bírói döntések minősítése során az Alkotmánybíróság a panasz alapjául szolgáló bírósági eljárást (vagy annak valamelyik szakaszát) szabályozó törvényi rendelkezéseket veszi alapul. Ebből következően az Ügyrend fenti rendelkezésének „is” fordulata, figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra, nem zárja ki felülvizsgálati eljárásban hozott más döntések alkotmánybírósági felülvizsgálatát. Az Abtv. előírásaira tekintettel az eljárás során hozott (közbenső) végzések elleni kérelmek tárgyában hozott döntések kivételével bármely kúriai felülvizsgálati döntés megtámadható az az Abtv. 26.§. (1) és/vagy 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal.

Az Ügyrend szabálya kizárja az alkotmányjogi panasszal megtámadható felülvizsgálati döntések köréből a jogerős ítéletet hatályon kívül helyező és az alsóbb fokú bíróságot új eljárásra utasító kúriai döntéseket. Ilyen esetekben az alapeljárás még folyamatban van, annak lezárultáig a „jogorvoslati lehetőségek még nincsenek kimerítve”, tehát az alkotmányjogi panaszt ezen esetekben általában vissza kell utasítani. Ez alól kivételt jelent, tehát nem kell visszautasítani az ilyen döntést támadó alkotmányjogi panaszt, ha az abban állított alapjogsérelem magával a hatályon kívül helyező és a hatóságot vagy bíróságot új eljárásra utasító határozattal függ össze. Ilyen eset, ha éppen a jogerős döntés hatályon kívül helyezése és az új eljárásra utasítás okoz az indítványozónak alapjogsérelmet, miként az is, ha a Kúria döntése nem enged mérlegelést az alsóbb fokú bíróság, illetve az eljáró hatóság számára a meghozandó új határozat tekintetében, vagyis tartalma szerint a hatályon kívül helyező végzést az eljárást lezáró döntésnek kell tekinteni. Szintén helye lehet alkotmányjogi panasznak a Kúria jogerős bírósági döntést hatályában fenntartó, ugyanakkor az eljárást utasító döntése ellen, ha az alkotmányjogi panasz kifejezetten e döntés alaptörvényellenességét állítja.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

Előadjuk, hogy a Kúria a Szigónó Kft és a NAV közötti jogvitában harmadik, a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság pedig a negyedik döntését hozta meg eddig. A Kúria mindegyik döntésével hatályon kívül helyezte a felülvizsgálattal támadott bírói határozatot, a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságok pedig többféle döntést hoztak az ügyben. (A pertörténet és a tényállás előzményeit a II.a.) pontban foglaljuk össze részletesen).

b.) a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Kúria végzése ellen értelemszerűen rendkívüli jogorvoslatnak nincsen helye, csupán alkotmányjogi panasznak.

Előadjuk azt is, hogy a fenti **D.) pontban megjelölt ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nem kívánunk benyújtani**, ezért a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárása elől minden jogi akadály elhárult már.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **5.K.701.891/2022/13. sorszámú ítélete 2023. 05. 09. napján** kelt és a jogi képviselőnk **2023. 06. 14. napján vette át elektronikusan.** (Csatoljuk a letöltési igazolást, amelyen a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ügyszáma szerepel.)

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az Szigónó Kft az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági eljárás felperese volt.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

A jelen panasszal megtámadott végzés a korábbi kúriai döntésekhez képest annyiban különböző, hogy álláspontunk szerint semmilyen módon nem hagy lehetőséget az eljárás folytatása során a bírónak arra, hogy a jelen alkotmányjogi panaszunk B.) és C.) pontjaiban írt alkotmányossági aggályok vizsgálatára a megismételt eljárásban sor kerülhessen.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a.) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

- tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].

b.) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

Jogi álláspontunk szerint a végzés – több okból is – sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot.

1.

Egyrészt az a közbenső döntés, amely a felülvizsgálati kérelmünk befogadását megtagadta, előrevetítette azt, hogy a Kúria érdemben nem kíván foglalkozni a korábban már részletesen felsorolt alkotmányossági és egyéb jogszabályokat sértő döntésekre és eljárásra vonatkozó felvetéseinkkel.

Ez a szempont közvetlenül meg is jelenik a támadott kúriai döntés 26. pontjában, amelyben a Kúria leírja, hogy a „Kúria nem érintette a jogerős ítéletnek az Alkotmánybíróság megkeresésére vonatkozó indokolását”, továbbá az országos átlagár, a tiltott keresetváltogatás és az O. Kft. esetében a hasznosítás miatti kereset elutasítását.

A Kúria a 27. pont végén kifejti azt az álláspontját is, amely szerint: „kétségtelen, hogy a res iudicátával érintett tényállási elemeket az elsőfokú bíróság megjelenítette a jogerős ítélet indokolásában, de ez nem járt azok ismételt elbírásával, nem ad lehetőséget a kérdések ismételt vitatására.”

Jól látható az, hogy az elsőfokú bíróság – az alkotmányossági és perjogi kérdések szoros összefonódása okán – nem tudott eltekinteni attól, hogy olyan kérdések boncolgatására is kitérjen az ítéletében, amelyet a Kúria már lezártnak tekint. Ennek az az indoka, hogy a jogalkalmazás egyéb szereplői is érzékelik azt, hogy az ügyben a bizonyítást nem lehet addig továbbá folytatni, amíg az alapvető jogkérdések nem dőltek el elvi szinten.

A végzés 28. pontjában a Kúria kitér arra is, hogy a hulladékgazdálkodási engedély kérdését, továbbá az elsőfokú bíróság téves bizonyítékértékelésére vonatkozó téves értékelését taglaló előadást csupán a felülvizsgálati ellenkérelemben vezettük elő, amelyek a felülvizsgálati kérelem korlátjaira vonatkozóan nem vizsgálhatóak ezért érdemben.

Ezzel kapcsolatban előadjuk, hogy az egész eljárást mi egységesen, egy ügyként kezeljük, hiszen egyetlen hatósági határozat megtámadásával indult az ügy.

A hulladékgazdálkodási engedély kérdését már az eljárás legelején elemeztük, többször kiemeltük annak lényeges voltát és tartalmát. Fontosnak tartjuk megjegyezni azt is, hogy a per közigazgatási szabályok hatálya alá tartozó kérdések elemzéséről szól. Nem lehet tehát azt úgy tekinteni, mintha magánjogi szabályok elemzése folyna csupán.

Számtalanszor kiemeltük a hatósági eljárás tisztességtelen voltát, ám a bíróságok nem a jogérvényesítésünk maradéktalan elősegítését támogatták az érzésünk szerint, hanem a valódi jogkérdések boncolgatása helyett olyan eljárásjogi akadályokat gördítettek elénk, amelyek útvesztőjében nehezen található meg az a helyes irány, amelyet követni lehet.

Az egyik ilyen lényeges kérdés az volt, hogy ha a Szignó Kft teljes körűen megtámadta a hatósági határozatot, ám később és az adott (a Kúria szerint új) ügyben **az alperesi érvek (új határozat) tükrében kiegészítő érveléseket terjesztett elő, miért minősülhet tiltott keresetváltoztatásnak?** Hogyan lehetséges az, hogy egy határozat jogalapjának vitatása esetén annak összecszerűségét a határozatot támadó fél elismerje? Miként történhet meg az, hogy ugyanazon a jogalapon nyugvó határozat ismételt megtámadása esetén már nem vehető az előző eljárás eredménye és anyagai figyelembe? Azért, mert az alperes észlelte annak jogszerűtlenségét, új határozatot hozott? **A felperes álláspontja végig egyértelmű és világos volt, jogelismerést soha nem tett.**

A támadott kúriai határozat azzal, hogy kizárólag az alperesi felülvizsgálati kérelem befogadását követő bizonyításokat írt elő a jövőben eljáró bíróság számára, lényegében mindazon alkotmányossági kérdést irrelevánssá tett, amelyeket korábban felhoztunk az ügyben.

A Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság majdani döntése ebben a vonatkozásban nem tartalmazhat olyan új elemet, amely az Alkotmánybíróság eljárását igényelné. A jelen alkotmányjogi panaszunkat ezért terjesztettük elő ismét most.

c.) Az indítvány konkrét szövege:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján folytatandó eljárás keretében állapítsa meg a Kúria Kfv.I.35.203/2022/12. sorszámú határozata alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt szíveskedjék megsemmisíteni.

II.

Kérelmünk indokolása a B. , C. és D. határozatok vonatkozásában

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Előadjuk, A Szignó Kft a [REDACTED] szám alatti telephelyén hulladékgazdálkodói tevékenységet folytatott. A tevékenységhez szükséges hulladékgazdálkodási engedélyt a PEST MEGYEI KORMÁNYHIVATAL adta ki [REDACTED] számon, nem veszélyes hulladékok telephelyi gyűjtésére és előkezelésére. Az engedély kiadása előtt a 439/2012. (XII. 29.) számú Korm. rendelet szerint nyilvántartásba kellett venni a Szignó Kft-t . A nyilvántartásba vétel .:

[REDACTED] Az engedély kiadásának egyéb feltételei voltak: nullás adóigazolás, pénzügyi feltételek biztosítása, személyi feltételek, tárgyi eszközök biztosítása, HAVÁRIA TERV, környezetvédelmi megbízott, zaj és rezgésvédelmi számítás, a tárgyi tevékenységre vonatkozóan, környezetszennyezési károokra is kiterjedő biztosítás [REDACTED]. Ezek megléte után adta meg a szakhatóság a gyűjtési, szállítási és kereskedelmi tevékenység végzésére vonatkozó hulladékgazdálkodási engedélyt. Amennyiben ezen feltételekből egy is hiányzik a hatóság az engedély kiadását megtagadta volna.

Előadjuk továbbá, hogy 2016. november 21-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nógrád Megyei Adó – és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) helyszíni szemle keretében hatósági ellenőrzést végzett a Szignó Kft. [REDACTED] szám alatti telephelyén, amely intézkedés során az elsőfokú hatóság 84.400 kg fémkereskedelmi anyagot foglalt le, majd a 2017. január 31-én kelt, 2123517280 számú határozatával fémkereskedelmi engedély nélkül folytatott fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenység miatt 34.482.000 forint fémkereskedelmi bírság megfizetésére kötelezte a Szignó Kft-t. Rögzíteni kívánjuk, hogy a Szignó Kft. mint megbízható adós szerepelt a NAV nyilvántartásában, így álláspontunk szerint a 84 tonna fémanyag lefoglalása – és főként elszállítása – nem volt jogszerű. Később az eljáró bíróság is megállapította hogy az elszállított anyag nem volt jogséttéssel érintett, ám a NAV ezen intézkedése mégis megfosztotta a céget a teljes likvid eszközkészletétől.

A NAV 2017 január 31.-i dátummal ellátott határozatában az szerepel, hogy „fémkereskedelmi tevékenység folytatása fémkereskedelmi engedély hiányában” . Nem került azonban bizonyíték bemutatásra arra vonatkozóan, hogy a Szignó Kft pontosan milyen magatartásával folytatta a Fém törvény szerinti fémkereskedelmi tevékenységet. A Határozat második oldalán rögzítésre került, hogy a Szignó Kft képviselője bemutatta a Pest Megyei Kormányhivatal által kiadott, nem veszélyes

hulladékok telephelyen történő gyűjtésének és előkezelésének engedélyezéséről szóló PE/KTF/367-14/2016. számú határozatot, valamint a ████████ Város Jegyzője 1230-2/2012. számú határozatát a hulladék és melléktermék felhasználására és raktározási tevékenységre vonatkozó telepengedélyről. Sem a NAV, sem pedig az eljáró bíróságok nem vizsgálták meg annak tartalmát mind a mai napig. A hatóságok és a bíróságok csupán rögzítették, hogy van ilyen engedély, de annak konkrét tartalmát – amely alapján a Szignó Kft működhetett – nem vizsgálták meg álláspontunk szerint.

Az 1/3-as mellékleten a ████████ pénzügyi vezetője ████████ 2016 november 30.-án történt tanúkénti meghallgatása alkalmával a 2123512955. iktatószámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatában azt nyilatkozta hogy a ████████ és a Szignó Kft között 2004 szeptember 07. napján az „újrahasznosítható” kartonpapír és vashulladék szállítás tárgyában megkötött szerződés a mai napig hatályos és megkötése óta nem került módosításra.

A NAV a Szignó Kft partner cégeit körbejárva megállapította a határozat 14. oldalán hogy a Ht. szerinti gyűjtésre jogosult volt, a Fémtörvény szerinti felvásárlásra azonban nem. Bár fémtv. szerinti felvásárlást a Szignó Kft. soha nem folytatott. A hulladékgazdálkodási engedély a hulladékról szóló 2012.évi CLXXXV. törvény hatálya alá tartozó tevékenység folytatására vonatkozó jogosultságot biztosította. Ezen engedély alapján jogosult volt vas és acélhulladék gyűjtésére, továbbá a begyűjtött fémhulladék engedéllyel rendelkező személy részére történő értékesítésére.

A ████████ tett egy ún. befogadó nyilatkozatot a Szignó Kft hulladékgazdálkodói engedélyének kiadásához. Ezen befogadó nyilatkozat szerint a Szignó Kft a ████████ nek **170405-ös EWC kóddal** ellátott acélhulladékot értékesített a **439/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet szerint** . Ezt az acélhulladékot a befogadó nyilatkozat alapján a ████████ saját nevében adta tovább hasznosításra. Az összes olyan iratot becsatoltuk, amelyek alapján a hulladékgazdálkodói tevékenységet a Szignó Kft jogszerűen végezte. Ezzel szemben a NAV egyetlen bizonyítékot nem tudott bemutatni hogy 2012 január 01 és 2016 november 21 közötti időben mi volt az a jogsértő tevékenység, amely alapján az eljárást megindították és a jogsértő foglalatást végrehajtották.

Mind a NAV, mind pedig a Szignó Kft állásfoglalást kért a Kormányhivataltól, aki válaszolt is. Kiderült az eljárás során az is, hogy az ████████ által a ████████-tól átvett fémhulladékok nem beazonosíthatóak a tekintetben, hogy azok valóban a Szignó Kft-től származnak. Már a NAV vezetőivel váltott levélírásokban is kértünk egy új tanú-meghallgatást ████████ vezetőjével, úgy hogy a Szignó Kft vezetője is jelen legyen. Vagy pedig a tárgyalásra kértük megidézni tanúként, azzal, hogy hozza magával bemutatásra a 2012 évi, 2013 évi és a 2014 évi a 164/2003. (X. 18) Korm. rendelet szerinti hulladékkal kapcsolatos adatszolgáltatását. Ez azért lett volna fontos mert a NAV 2019 július 31.-én megtartott tanú-meghallgatás során ████████zt mondta el, hogy 7204 vámtarifaszámú vashulladékot vásároltak meg a Szignó Kft-től. Ez szerintünk nem valós tartalmú tanúvallomás, mert ellentmond a tanú által aláírt befogadó nyilatkozatnak. A bíróságok sajnos ezzel a kérdéssel érdemben nem foglalkoztak.

A NAV-nak 2016 november 21.-én be kellett volna mutatni a jogsértő bizonyítékot az eljárás során, még a foglalatás megvalósítása előtt. Ezzel szemben még egy év után a tárgyaláson és az ítéletben is eltérő tevékenységet írtak le fémkereskedelmi tevékenységnek.

Fellebbeztünk a határozat ellen, azonban azt a másodfokú hatóság a 2017. március 23-án kelt 2188071673 számú határozatával helybenhagyta. E határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet indítottunk. A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. december 7-én kelt 1.K.27.062/2017/14. számú ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a fenti számon hozott ítéletében rámutatott arra, hogy a 2012. január 1. és 2016. november 21. közötti időtartamra eső vizsgálati időszakban el kell határolni egymástól az egyes fémek begyűjtésével és értékesítésével összefüggő visszaélések visszaszorításáról szóló 2009. évi LXI. törvény (a továbbiakban: régi Fémvtv.) valamint a fémkereskedelemtől szóló 2013. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Fémvtv.) időbeli hatálya alá eső időszakokat, és a hatóságnak részletesen tisztáznia kell a tényállást régi Fémvtv. hatálya alá tartozó 2012. január 1-jétől 2013. november 24-ig közti időszakban (a továbbiakban: I. időszak) a felperes által ellenérték fejében megszerzett és továbbértékesített fémkereskedelmi anyagmennyisége tekintetében, és rögzítette, hogy ezen időszakra vonatkozóan fellelhető számlák és bizonyítékok esetén a fémkereskedelmi bírság kiszabható. Rögzítette továbbá, hogy a 2013. november 25-től 2016. november 21-ig terjedő időszakra (a továbbiakban: II. időszak) vonatkozóan jogalap hiányában nem szabható ki a bírság.

Az ítélettel szemben mindkét fél felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. A Kúria a 2019. január 10-én kelt Kfv.I.35.090/2018/8. számú ítéletével, eltérő indokolással hatályában fenntartotta a felülvizsgálni kért ítéletet. A Kúria kiemelte, hogy a felperes esetében a jogsértés az I. időszak tekintetében már megállapítottan, a II. időszakban a tényállás további feltáráshoz képest a felvásárlással valósult, illetve valósulhat meg, így a bírság alapja a felvásárolt fémmennyiség. Ebben a tekintetben az alperes felülvizsgálati kérelmét alaposnak találta. A Kúria elvi értelemben fogalmazta meg, hogy a hulladékgazdálkodási és a fémkereskedelmi szabályok esetében létezik egy olyan közös halmaz, amelyre mindkét jogterület szabályai irányadóak, de egyik terület engedélyei nem váltják ki a másik terület előírásait. A fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot ellenszolgáltatás esetén is visszerhesen kell megszerezni. A Fémvtv. szerinti felvásárlásnak nem tényállási eleme az üzletszerűség. A fémkereskedelmi tevékenység egy olyan láncra fűzhető fel, amely a felvásárlással kezdődik és a hasznosítással zárul. Ennek keretei között a „más személy” az a felvásárlón kívüli személy, aki a hasznosítással oksági kapcsolatban áll. Fémkereskedelmi tevékenységet csak az folytat, aki a Fémvtv.-ben meghatározott hasznosítás céljából vásárol fel, amikor is a hasznosítást őt követő más személy is végezheti. A fémkereskedelmi bírság alapja a felvásárolt fémkereskedelmi engedélyköteles anyag mennyisége.

Mindeközben a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.062/2017/14. számú ítéletével elrendelt megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság 2018. február 7-én kelt 2242961076 számú határozatával fémkereskedelmi engedély nélkül folytatott fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenység miatt 7.579.600 forint fémkereskedelmi bírság megfizetésére kötelezte a Szigónó Kft-t, és elrendelte a 2123513347 számú végzéssel lefoglalt 84.400 kg mennyiségű fémkereskedelmi engedélyköteles anyag visszaadását. Fellebbeztünk a határozattal szemben, azonban a másodfokú hatóság a 2018. március 29-én kelt 2242961076 számú határozatával annak helybenhagyásáról rendelkezett. E határozat megtámadása iránti közigazgatási per lefolytatása érdekében a Szigónó Kft terjesztett elő keresetet a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon.

A NAV időközben felügyeleti eljárásban a per tárgyát képező határozatot a 2019. július 12-én kelt 2235374612 számú határozatával úgy módosította, hogy a 2242961076 számú elsőfokú határozatot megsemmisítette, miután megállapította, hogy az ellentétes a Kúria ítéletével. A Kúria ítéletében foglaltak alapján felügyeleti eljárás keretében hivatalból megsemmisítette az eljárási költségek viseléséről szóló 2187405060 számú elsőfokú, és az azt helybenhagyó 2188113461 számú másodfokú végzéseket is.

Ezen előzmények után került sor az alkotmányjogi kifogással támadott bírósági határozat alapját képező hatósági eljárás megindítására. Az elsőfokú hatóság az I. időszak vonatkozásában megállapította, hogy a Szignó Kft. összesen 27.070 kg mennyiségben 8 Ft+ÁFA/kg ellenérték kifizetésével felvásárlással szerzett be 7204 vámtarifaszám alá tartozó fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot. Az anyagokat a [REDACTED]-től szerezte be hasznosítás céljából és azt a [REDACTED]-nek tovább Budapest Környéki Törvényszék 5.K.700.608/2020/8. 3 értékesítette úgy, hogy e tevékenységre fémkereskedelmi engedéllyel nem rendelkezett. Az elsőfokú hatóság a II. időszak vonatkozásában megállapította, hogy a felperes összesen 27.490 kg mennyiségben 8 Ft+ÁFA/kg ellenérték kifizetésével felvásárlással szerzett be 7204 vámtarifaszám alá tartozó fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot. Az anyagokat a [REDACTED]-től szerezte be, amelyből 19.060 kg vas hulladék öntödében hasznosításra került, 8.430 kg pedig a Szignó Kft. telephelyén lefoglalásra került, hasznosítás nélkül. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy cégünk e tevékenység vonatkozásában sem rendelkezett fémkereskedelmi engedéllyel. Mindezekre tekintettel az elsőfokú hatóság a 2019. szeptember 16-án kelt 4522477754 számú határozatával fémkereskedelmi engedély nélkül folytatott fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenység miatt 15.276.800 forint fémkereskedelmi bírság megfizetésére kötelezett minket, és ezzel egyidejűleg megtiltotta az engedély nélkül végzett fémkereskedelmi tevékenység folytatását.

Fellebbeztünk a határozat ellen, azonban a másodfokú hatóságként eljáró alperes a jelen per tárgyát képező 2019. november 29-én kelt 2234639994 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A per alperese megállapította ugyanis, hogy az elsőfokú hatóság betartotta a megismételt eljárásra vonatkozó bírósági előírásokat, a tényállást teljes körűen tisztázta, azt bizonylatokra és a felvásárlási láncban szereplő gazdasági társaságok törvényes képviselőinek nyilatkozatára alapozta. Alperes szerint a bírság jogalapja megalapozott volt, mivel az I. időszak vonatkozásában az ügy előzményét képező bírósági eljárásban is ez került megállapításra, a II., időszak vonatkozásában pedig a bizonyítás eredményeként megállapítható volt, hogy a feltárt láncban volt olyan szereplő, amely az anyagokat hasznosította. Alperes utalt arra, hogy ebben a tekintetben irreleváns az a körülmény, hogy a Szignó Kft nem maga végezte a hasznosítást, és az anyagok eladását követően nem volt tudomása annak további sorsáról. Alperes vizsgálta a bírság összecszerúségének jogszerűségét is, és megállapította, hogy az a jogsértéssel érintett fémkereskedelmi anyag piaci értékének ötszöröse. Utalt arra, hogy a piaci érték meghatározására a Fémkereskedelmi Ellenőrzési Rendszerben (a továbbiakban: FER rendszer) található adatok alapján került sor, a bírság mértékének kiszámítása kapcsán jogszabálysértést nem állapított meg. Szintén jogszerűnek találta az elsőfokú hatóság eljárást az elkobzás, illetve a lefoglalás tekintetében.

Az alperes határozatának megtámadására irányuló közigazgatási per lefolytatása iránt a keresetet terjesztettünk elő a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, amelynek jogutódja 2020. április 1-je óta a Budapest Környéki Törvényszék. A keresetben a kiszabott bírság jogalapjának

és mértékének jogszerűségét is vitattuk. Elsősorban arra hivatkoztunk, hogy a tevékenységünk nem minősíthető engedély nélkül végzett tevékenységnek, rendelkezünk ugyanis a környezetvédelmi hatóság által kiadott érvényes hulladékgazdálkodási engedéllyel. Utaltunk arra, hogy a telephelyen végzett tevékenység nem minősül határon átnyúló tevékenységnek, és nem éri el azt a küszöbértéket, amely alapján előzetes vizsgálatot kellene végezni. Másrészt hivatkoztunk arra is, hogy a telephelyünk be volt jelentve a helyi jegyzőhöz. Álláspontunk szerint a tevékenysége megfelelt a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 213/2001. (XI.14.) Korm. rendelet szabályainak, és a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény 1. § a) és b) pontjainak, továbbá a 2. § a) és b) pontjainak. Állítottuk, hogy a nem veszélyes hulladékok telephelyi begyűjtésére és előkezelésére vonatkozó tevékenysége nem olyan jellegű és nem olyan volumenű, amelyre fémkereskedelmi engedélyt is be kellett volna szereznünk, és utaltunk arra, hogy a NAV honlapján fellelt tájékoztatás is ezt a meggyőződésünket támasztotta alá. Kifejtette, hogy semmilyen hasznosítási tevékenységet nem végeztünk, és ilyen jellegű megállapítást az eljáró hatóságok sem tettek. Nem lehet konkrétan azonosítani, hogy az általunk kezelt anyagok valóban hasznosításra kerültek-e, e tekintetben hiteltelen bizonyítékokat vett figyelembe a hatóság. Kiemeltük, hogy nem volt sem tudomásunk, sem pedig ráhatásunk az érintett anyagok további sorsára, és tisztességtelennek tartjuk az egész eljárást.

Hivatkoztunk a Kúria határozatára, amelynek értelmében a hatóságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a láncban a Szignó Kft-t követő szakaszban más személyek milyen tevékenységet folytattak. Szerintünk a bizonyítás e körben nem volt teljeskörű. Vitattuk a bírság összegét is, álláspontja szerint az anyagok piaci értékének meghatározása nem követhető nyomon hitelesen, ezért a hatóság által megállapított értéket nem lehet a számítás alapjául figyelembe venni. Utaltunk arra, hogy a piaci ár a független felek között elérhető napi piaci árat jelenti, a hatóság mégsem a bizonyítékként figyelembe vett számlák adatai alapján számolta ki a bírság mértékét. A keresetben a Fém tv. 1. §-ának, 2. § 2. és 5. pontjainak, a 3. §-ának, 4. § (11) bekezdésének, 5. § (3) bekezdés e) pontjának, 11. § (2) bekezdés c) pontjának, a régi Fém tv. 1. § (1) bekezdésének és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 2. § -ának megsértésére hivatkoztunk, és azonnali jogvédelem keretében halasztó hatály elrendelését kértük. Kereseti kérelmünk elsődlegesen az alperes határozatának megsemmisítésére irányult, másodlagosan a hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra való kötelezését kértük a bíróságtól, harmadlagosan pedig a határozat megváltoztatását. Utaltunk arra, hogy kereseti kérelmet vagylagos jelleggel terjesztette elő.

Alperes védiratában fenntartotta a határozatban foglaltakat, kiemelte, hogy a megismételt eljárás során a tényállás a jogszabályoknak és a bírósági előírásoknak megfelelően tisztázásra került

Az alperesi védiratban foglaltakra részletes észrevételt tettünk, amelyben kifejtettük, hogy álláspontunk szerint a támadott, konkrét jogszabály (a Fémkereskedelmi törvény a jelen alkotmányjogi panaszban panaszban később részletesen leírt rendelkezése) azért Alaptörvény-ellenes, mert teret ad annak a lehetőségnek, hogy a jogszabályt (Fém tv.) a hatóságok a Szignó Kft-re nézve diszkriminatív módon alkalmazzák, megsértve ezzel az Alaptörvény XV. pontját. Az Alperes eljárását az Alaptörvény XIV. cikkébe (tisztességes eljárás követelménye) is ütközőnek jelöltük meg.

Indítványoztuk ezért a peres az eljárás felfüggesztését és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. tv. 25.§-a alapján – figyelemmel az Alaptörvény XV. és XIV. cikkeiben foglaltakra – és kértük az Alkotmánybíróság megkeresését a Fém tv. fent idézett rendelkezéseinek Alaptörvénybe ütközésének

megállapítását illetően, valamint kértük egyben a támadott normák alkalmazhatóságának kizárását a perben.

A bíróság az indítványunkat elutasította (csatoljuk a tárgyalási jegyzőkönyvet) és kizárólag azt a kérdést tekintette vizsgálándónak, hogy a fémkereskedelmi bírság kiszámítása helyesen történt-e a hatósági eljárásban. Annak ellenére, hogy a peres iratokban fellelhetőek azok a számlák, amelyek a fém vásárlásáról és eladásáról szólnak, továbbá erről a kérdéstről beadványainkban is részletesen írtunk, a bíróság felhívta alperest arra, hogy igazolja a FER rendszerben szereplő, országos átlagára vonatkozó adatokat.

Alperes ennek a felhívásnak úgy tett eleget, hogy az ügyben elsőfokon eljáró hatóságot hívta fel arra, hogy állítson ki egy igazolást a perbeli időszakban irányadó országos átlagárról. Meg kívánjuk jegyezni, hogy erre azért volt szükség mert a NAV honlapján évek óta nem elérhető az országos átlagára vonatkozó, jogszabály (Fémkereskedelmi törvény 2.§. (1) bek. 10. pont) által előírt piaci érték megállapításához szükséges országos átlagár. A bíróság annak ellenére fogadta el az elsőfokú hatóság által kiállított „igazolást”, hogy a perben konkrét adatok álltak a rendelkezésére a bírság kiszámításának összegére vonatkozóan, továbbá az alperesi adatok, sem a bíróság, sem általunk meg nem ismerhető és nem ellenőrizhető nyilvántartásból származtak. Ezt a perben kifogásoltuk, ám a bíróság az ítéletét a tiltakozásunk ellenére meghozta, és abban a keresetünket elutasította.

A Kúria a 2021. február 18. napján Kfv.I.35.484/2020/11. sorszám alatt hozott végzésében rögzítette, hogy érdemben nem tudja felülvizsgálni a jogerős bírósági döntést. A jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte ezért, és a bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította egyben, hogy a fent már idézett kúriai döntés irányadó a hasznosítás körülményeinek és fennállásának megítélése során.

Az új eljárásban 2021. 10. 11. napján indítványt nyújtottunk be az Alkotmánybíróság megkeresése iránt. A Törvényszék az indítványunkat még az ítélethozatal előtt elutasította.

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. 02. 16. napján hozott ítéletet az ügyben. Az ítélet 54. pontjában a Törvényszék rögzítette, hogy az országos átlagár kérdésében nem kíván döntenit, ugyanis arról az első keresetünkben – álláspontja szerint – nem tettünk említést. Az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmünkben eljárásjogi szempontból vitatjuk ugyan a fenti döntés jogszerűségét, ám az országos átlagár alkalmazásának Alaptörvény-ellenessége kérdésében a jelen beadványunk alapján az Tisztelt Alkotmánybíróság döntését várjuk.

Az ítélet 55. pontja azt is tartalmazza, hogy az ún. „I. időszak” tekintetében már ítélt dologról beszélhetünk. Ez a kitétel arra utal, hogy ezen időszak vonatkozásában rögzített tényállás és annak a jogkövetkezménye (fémkereskedelmi bírság) az országos átlagárral számítva már jogerősen megállapítást nyert.

Számunkra érthetetlen az, hogy miért tekintik az eljáró bíróságok lezárt időszaknak az ún. I. időszakot. A két időszakra történő felbontást a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete tartalmazta először. A döntése óta az összes igazságszolgáltatási szerv ezt a kifejezést használja. A Fémtörvény változása alapján történt meg a felosztás, ám az I. és II. időszakhoz az egyes bíróságok (így a Kúria is) más - továbbá egymáshoz képest „felcserélt” –

jogkövetkezményeket fűzött. Ez is azt az álláspontunkat bizonyítja, hogy a támadott jogi norma szabályozási elvei nem egyértelműek.

A fenti ítéletet mindkét fél felülvizsgálati kérelemmel támadta meg. A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét fogadta be és ezt követően hozta meg Kfv.I. 35.203/2022/12. szám alatt 2022. 09. 08. napján a végzését, amelyben az elsőfokú bíróságot az alperes által indítványozott körben új eljárás lefolytatására kötelezte. (Csatoljuk)

Ezt követően került sor a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárására, amelynek végén született meg a **5.K.701.891/2022/13. sorszámú ítélet** (csatoljuk).

Álláspontunk szerint a D.) pontban megjelölt ítélet ismét „félreértelmezi” a Fém törvény releváns rendelkezéseit a pontatlanul feltárt tényállás megállapítása mellett.

Az indokaink az alábbiak:

Rögzíthetjük, hogy a Szignó Kft nem fémkereskedelmi tevékenységet végzett, hanem a KTVF : 32977-12/2012 számon a KÖZÉP-DUNA-VÖLGYI KÖRNYEZETVÉDELMI, TERMÉSZETVÉDELMI ÉS VÍZÜGYI FELÜGYELŐSÉG által kiadott EWC kóddal ellátott nem veszélyes hulladékok begyűjtésére kiadott engedélyben előírtak betartásával, valamint a PEST MEGYEI KORMÁNYHIVATAL által kiadott PE/KTF/367-14/2016 Ügyiratszámom kiadott 17 04 05 EWC kóddal ellátott határozatban előírtak betartásával gyűjtött vas és acélhulladékot a [REDACTED] telephelyén. A NAV 2016 november 21.-én három fegyveres munkatárssal megjelent a telepen ellenőrzés céljával. A Szignó Kft vezetője átadta nekik a hulladékkezelési engedélyt és a [REDACTED] város jegyzője által kiadott nyilvántartási iratot.

Ez nem volt elegendő a számukra, ezért kérték a fémkereskedelmi engedélyt. Mivel a Szignó Kft nem folytatott fémkereskedelmi tevékenységet, így nem volt fémkereskedelmi engedélye. Erre a hatóság válasza az volt, hogy akkor a telepen lévő hulladékot azonnal lefoglalják.

Ezt követően a NAV végig járta a környező cégeket terhelő adatgyűjtés céljából de nem talált ilyet ezért az így kialakult helyzetbe alperes kénytelen volt minden követ megmozgatni, hogy szerezzen olyan bizonyítékot, amit fel tudnak használni a Szignó kft ellen.

A 2017 január 31.-i határozatban fémkereskedelmi tevékenység fémkereskedelmi engedély hiányában történő folytatása miatt 34 482 000,-Ft bírságot a Szignó Kft-t úgy hogy 2012 jan. 01 és 2016 nov. 21 közötti időszakra fémkereskedelmi tevékenység végzésére utaló bizonyítékot nem tudott bemutatni. A hulladékkezelő engedélybe bele sem nézett a NAV munkatársa, szinte tudomásul sem akarták venni hogy ilyen van. A határozat 2. oldalán megemlíti hogy be lett mutatva. Ezek után jogi útra került az ügy pedig a NAV birtokában volt már 2016 december 20.-án a hulladéktermelők HIR-ÉV-1 éves hulladékképződés bejelentése amelyben hulladékjegyzék szerinti azonosító 170405 amely hulladékot az adott hulladéokra érvényes EWC kóddal ellátott hulladékkezelő Szignó Kft részére átadott hulladékkezelés céljából. A hulladékkezelői engedélyt a hatóság a Ht. 12 § (2)bekezdése és a 62. § (1) bekezdése, valamint a 439/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet 7. §-a és 9. §-a alapján a rendelkező részben foglaltak szerint engedélyezte. Jelen engedély a fenti jogszabályhelyeken túl a Ket. 71. § (1) bekezdésén és 72. § (1) bekezdésén alapul.

A 2017 okt. 02.-i Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon megtartott tárgyaláson a NAV jogi képviselője még mindig nem tudott bizonyítékot bemutatni fémkereskedelmi tevékenységre. Szerinte az által fémhulladékot felvásárolt a Szigónó Kft fémker. tevékenységet végzett. Majd a december 07.-i ítéletben az ellenérték fejében történő beszerzése minősül fémker. tevékenységnek. Jogsértőnek tartjuk azt, hogy a Bíróság és a NAV is csak fémkereskedelmi tevékenységet említ, úgy, hogy az ilyen típusú tevékenységre konkrét bizonyíték nem merült fel.

A hatóságok és a bíróságok az ügyben szétválasztották két időszakra vonatkozó tevékenységet úgy hogy a hulladékkezelői engedély 2009-ben 2012-ben és 2016-évben is egyforma előírásokat tartalmazott. Ezért tartjuk furcsának hogy sem a NAV, sem pedig egyetlen Bíróság sem volt kíváncsi a hulladékkezelői engedély tényleges tartalmára.

A Kfv.I.35.090/2018/8. számú Kúriai ítélet 27. pontjában szerepel olyan megállapítás, miszerint a Fémvtv. 1 § (2) bekezdése alapján a törvényben foglalt rendelkezések megtartása nem mentesít a hulladékról szóló törvényben és a hulladékról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott kötelezettségek teljesítése alól. **Ez azonban fordítva is igaz: a hulladékgazdálkodási engedély megléte, nem mentesít a fémkereskedelmi engedély beszerzése alól, amennyiben olyan tevékenységet végeznek mely a Fémvtv. hatálya alá tartozik. (A két jogszabály tehát csak látszólag képez közös halmazt, ténylegesen viszont nem)**

Ezért kellett a [REDACTED] nek a Fémkereskedelmi engedély mellé a hulladékgazdálkodói engedélyt is kiváltania, mert a fémkereskedelmi engedéllyel EWC kóddal ellátott hulladékot nem tud befogadni. És az EWC kóddal ellátott hulladék soha nem vehető meg vámtarifa számmal. Ugyanakkor a Szigónó Kft soha nem folytatott fémkereskedelmi tevékenységet, ám a hulladékkezelői tevékenységhez rendelkezett minden a törvényben előírtakkal.

A Szigónó Kft tehát mindig betartotta azt, ami a hulladékkezelői engedélyében le volt írva. Ezért adta mindig a [REDACTED] ek a hulladékot, mert az bizonyítottan rendelkezett az adott EWC kóddal ellátott hulladékra vonatkozó hulladékkezelői engedéllyel, továbbá a [REDACTED] adott befogadó nyilatkozatot a hatóság felé a Szigónó Kft hulladékkezelői engedélyének kiadásához.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

A.

Jogi álláspontunk szerint az ügyben eljáró hatóságok és bíróságok nem alkalmazhatták volna egyik Fémvtörvény rendelkezéseit sem, mert a tényállásban szabályozott jogviszony kizárólag a Hulladéktörvény hatálya alá tartozik.

Többször kifejtettük már, hogy a Szigónó Kft nem végzett hasznosítási tevékenységet, sőt, bizonyos tényállási elemeknél ellenérték fizetésére sem került sor.

B.

Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság azt állapítaná meg, hogy a Szignó Kft által végzett tevékenység a Fém törvények hatálya alá tartozik, úgy az alábbi érvelést adjuk elő:

Az alkotmányjogi panaszunk jelen (I.) részében azt állítjuk – és vezetjük le a későbbiekben – hogy a támadott bírói döntést érdemben befolyásolta az alapjogsérelem. A hatóságok és a bíróság olyan megoldást választottak a döntéseik meghozatala során, amely egyes esetekben nem lenne ugyan Alaptörvény-ellenes, ám a konkrét eljárásban a tisztességes eljárás hiánya olyan döntést eredményezett, amely Alaptörvény-ellenes, és a hozott határozat végrehajtása esetén a cég megszüntetésre kerülne.

Hivatkozunk még arra is, hogy a jelen panasz D.) pontjában támadott ítélet 60. pontja megállapította, hogy a felperesi beadványban foglaltak nem alkalmasak az Alkotmánybíróság megkeresésére.

Álláspontunk szerint azonban erre az elsőfokú eljárásban sor kellett volna kerülnön, tekintettel arra, hogy meggyőződésünk szerint a Fém.tv. támadott rendelkezései Alaptörvény-ellenesek.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

- tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] - tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

1.

A támadott bírói ítéletek részben a **Fémkereskedelemről szóló 2013. évi. CXL. tv. 2.§. (1) bek. 10. pontjára épül.** A fenti jogszabály szerint a „piaci érték: a 4. § (11) bekezdésében és az 5. § (3) bekezdés e) pontjában meghatározott vételárak alapján számított országos átlagár.”

Az eljáró bíróság – ahelyett, hogy az általunk pontosan levezetett számításokat vette volna figyelembe az ítéletének meghozatala során – elfogadta a NAV álláspontját, akinek az állt érdekében, hogy a helyszíni vizsgálat időpontjában törvénytelenül lefoglalt, később visszaadni rendelt, jogsértéssel nem érintett fémnek az árát állapítsa meg, a jelenkori magasabb és nem súlyozott átlagáron, holott a helyes eljárás az lett volna ha a bíróság előírta volna, hogy – az általunk egyébként el nem ismert – jogsértéssel érintett korábbi időszakban a bizonylatokban szereplő jogsértéssel érintettnek tekintett fém, akkori és súlyozott átlagárát határozzák meg. (A beadványainkban számszakilag is levezettük azt, hogy ez sok millió forint eltérést jelent a hátrányunkra).

Már önmagában Alaptörvény-ellenes az az eljárás is, hogy a NAV szükségtelenül elszállította a telepről a lefoglalt anyagot ahelyett, hogy helyben hagyással foglalt volna. Ezzel az üzleti partnereink előtt lejáratva a cégünket. Súlyos károkat okozott ezzel a tisztességtelen eljárással számunkra.

A korábban támadott ítélet – nem foglalkozva érdemben sem a kúriai gyakorlattal, sem az Alaptörvény tisztességes hatósági és bírósági eljárást megkövetelő normáival, tömören így rendelkezik: *„A bíróság felhívására az alperes igazolta a FER rendszerből kinyert piaci értékre vonatkozó adatokat. Utalt arra, hogy az adatokat a jogalanyok által beküldött nyilvántartásokból és adatszolgáltatásokból nyerik ki. A bíróság szerint a hatóságnál rendszeresített nyilvántartásból kinyert adatokra alapozott bírság nem tekinthető jogellenesnek, tekintve, hogy az adatok kezelésére jogszabály jogosítja fel a hatóságot. Mindezekre tekintettel a bíróság azt állapította meg, hogy az eljárás hatóságok eljárása nem tekinthető tisztességtelen és jogszerűtlennek sem, azok betartották a bírósági eljárásban megfogalmazott eljárási kötelezettségeiket, a tényállást teljeskörűen feltárták, a vonatkozó jogszabályokat helyesen értelmezték, abból helyes következtetést vontak le, a felperes által hivatkozott jogszabálysértések terhükre nem állapíthatóak meg, a bíróság ezért az alaptalan keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.”* (Ítélet 10. old. 2. és 3. bek.)

Úgy véljük, hogy a támadott bírósági határozat Alaptörvény-ellenes. A **„Kfv.35114/2017/5. számú precedensképes határozata fémkereskedelmi bírságról hozott közigazgatási határozat tárgyában”, valamint a „BH+ 2015.1.45 Fémkereskedelmi bírság kiszabása során alkalmazandó piaci érték meghatározása, az ellenőrzés módszerének és az alperesi határozat jogszerűségének kapcsolata”** elnevezéssel ellátott jogesetek indoklásai ugyanis világosan rögzítik, hogy az országos átlagártól el lehet térni, ugyanis ellenbizonyításnak van helye. Amennyiben ezt az eljárás alá vont személy vagy cég kezdeményezi – mint a Szigónó Kft is tette – az a hatóságoknak figyelembe kell vennie.

Idézet a precedens-értékű kúriai ítélet 16. pontjából: *„A Fém tv. rendelkezései következtében a bírság mértéké alapjául szolgáló piaci érték nem úgyszerént, nem ad-hoc kerül kidolgozásra. Határozatában alperesnek - fő szabály szerint - nem kell levezetnie, hogy az adott anyag és hónap vonatkozásában milyen adatok összevetésével alakult ki az adat: az országos átlagárat alkalmaznia kell. Mivel azonban a fémkereskedelmi engedélyesek megkeresésétől, tőlük adatok bekérésétől, az országos átlagárral szembeni, matematikai statisztikai számításon alapuló eltérő adat bemutatásától, törvényi rendelkezés hiányában, senki nincs elzárva, érdemben vitatható a piaci érték.”*

A Szigónó Kft a perben kiszámolta az – Alperes által a számlákból ismert – eladási árak összeadásával az alkalmazandó piaci árat, ám Alperes nem volt hajlandó ezzel számolni, a Bíróságban pedig fel sem vetődött az a megoldás, hogy a felülvizsgált hatósági eljárás rendelkezésre álló adatai alapján kötelezze Alperest az országos átlagár helyett a jogszabály által konkrétan nevesített piaci ár kiszámítására.

Külön meg kívánjuk jegyezni azt is, hogy a perben az átlagár alkalmazása a lefolytatott adóvizsgálat időpontjában érvényes árakkal és nem a jogsértéssel érintett anyag korábbi időpontokban iránnyadó piaci árával történt kiszámításra. Így fordult elő az, hogy 35-szörös szorzó került alkalmazásra a törvényben előírt az ötszörös szorzó alkalmazása helyett a bírságnál megállapításánál, amely tisztességtelen eljárásnak számít. (A kezdeti időszakban még nem is létezett átlagár nyilvántartás). Ismét megjegyezzük azt, hogy az országos átlagár alkalmazása tisztességtelen akkor, ha az abban az időpontban független felek közötti piaci érték számlával igazoltan megállapítható.

Változatlanul hangsúlyozzuk azt is, hogy az ún. „Régi Fém törvény” hatálya alá eső időszakra vonatkozó, a bírságolás alapját képező vélt jogsértéseket a NAV álláspontunk szerint az eljárása során soha nem bizonyította és erre a formális bírósági perben sem történt meg az alperes kötelezése.

Tekintettel arra, hogy az eljáró bíróság Alperest érdemben nem kötelezte arra, hogy a fenti kúriai határozatokban indoklásában kifejtett „valódi” bizonyítást folytasson le, az ítéletek álláspontunk

szerint törvénytörően – és ezen indokból is – Alaptörvény-ellenes lettek. **Ez az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint még abban az esetben is így van, ha az eljárás látszólag a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt volna le, ám az eljárás egésze mégsem lenne fair az indítványozóval szemben. A jelen esetben azonban többről van szó, hiszen sem a közigazgatási hatóságok, sem pedig a Bíróságok nem vették figyelembe eljárásuk során a kúriai joggyakorlatot.**

2.)

Az eljáró bíróság álláspontunk szerint nem csupán a bizonyítás érdemétől zárt el minket, hanem azon eljárásával, hogy **elfogadta bizonyítékként az Alperes által becsatolt, az elsőfokú hatóságtól származó okiratot, amely állítólagosan egy olyan kimutatásról készült, amelyet sem a Bíróság, sem mi nem láthattunk**, tetézte az ítélet Alaptörvény-ellenes voltát.

A szabad bizonyítás eljárási alapelve ugyanis álláspontunk szerint nem jelentheti azt, hogy ez a szabadság korlátlan, és az adott hatóság vagy bíróság átlépheti ezzel a jogkörével a tisztességesség alkotmányjogi alapelvét.

A jelen esetben – a kifogásunk ellenére – az a „kafkai” megoldás született, hogy egy, a jogvita eldöntésében érdekelt fél által kiállított okirat volt a perdöntő bizonyíték egy olyan esetben, amely – még a Bíróság által választott kúriai döntésekkel ellentétes álláspont ellenére is – önmagában lehetett volna tisztességes, ha láthattuk volna azt az országos átlagár nyilvántartást, amelyből a kimutatás származott vagy legalább egy független hivatalos személy (pl. közjegyző) tanúsította volna azt, hogy a bizonyíték a nyilvántartásból származik.

c.) Az indítvány konkrét szövege:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján folytatandó eljárás keretében állapítsa meg, a Kúria Kfv.I.35.203/2022/12. sorszámú határozatának, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.700.608/2020/8., 5.K.700.905/2021/11. és 5.K.701.891/2022/13. sorszámú ítélete sorszámú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt szíveskedjék megsemmisíteni.

Kérelmünk rövid indoka az, hogy a támadott határozatot hozó bíróság nem jól értelmezte a Fémkereskedelemtől szóló 2013. évi. CXL. tv. 2.§. (1) bek. 10. pontját, mert a piaci érték bizonyítására nem adott számunkra lehetőséget. Ehelyett olyan bizonyítékot fogadott el -a tiltakozásunk ellenére – Alperes részéről, amely egy tisztességes eljárás keretében nem lett volna ilyen formában elfogadható.

Az Alkotmánybíróság által több ügyben is kimunkált – és a hasonló jogi helyzetet vizsgáló 19/2015. (VI.15.) AB határozatban konkrétan le is írt – fair trial elve alapján az eljárás egészének kell tisztességesnek lennie, még abban az esetben is, ha a bírósági eljárásban konkrétan nem nevesített feltételről van is szó.

Az AB értelmezése körében a tisztességes eljáráshoz fűződő jogok egyike a hatékony bírói jogvédelem követelménye. Önmagában a bírói út igénybevételenek biztosítása ugyanis nem

elegendő út az eljárási garanciák teljesedéséhez, mert a fő szempont az, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A jelen esetben – az alkotmányjogi panaszunk II. részében foglaltakat itt és most nem érintve – a hatályos jogszabályok és joggyakorlat alapján a Bíróságnak lett volna erre lehetősége, ám ezzel a lehetőséggel nem élt, így számunkra a korábbi tisztességtelen hatósági eljárás jóváhagyásával alapjogi jogsérelmet okozott.

I.

Alkotmányjogi panasz

Aluírott, Szigónó Kft. (adatok fent) az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján**, a korábban kifejtett alkotmányjogi panaszunkkal párhuzamosan, azonban más indokokra és jogi érvelésre épülő

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő a beadványunk első felében **részletesen leírt tényállásra hivatkozással**, amely alapján kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg **2.§. (1) 2. 2013. évi XCL. tv.** alaptörvényellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg. (Amennyiben az eljárás folyamata alatt a támadott jogszabály hatályon kívül helyezésre kerülne, úgy kérjük annak alkalmazását az adott ügyből kizárni).

1.

Előzmények

Előadjuk, hogy már a Szigónó Kft ellen folyó eljárás elején rámutattunk arra a tényre, hogy a Hulladéktörvény (Ht.) és a Fémtörvény (Fémtv.) – a régi és az új egyaránt – egymást metsző halmazt alkotnak ugyan, ám az egyes tevékenységek folytatásához nélkülözhetetlen engedélyek szükségessége nem derül ki egyértelműen a fenti jogszabályokból.

Az biztos, hogy mindkét jogszabály meghatároz egy minimális mennyiséget, amely alatt nem szükséges a természetes személyeknek engedélyt kiváltaniuk. (pl. a Fémtv. szerint ez a mennyiség 3 köbméter fémhulladék).

Ezt követően azonban a gyakorlatban – a jogalkalmazók számára is – gondot okoz az, hogy konkrétan a hulladékok csoportján belül elhelyezkedő fémhulladékok esetében milyen tevékenység végzése követeli meg azt, hogy a hulladékgazdálkodási engedélyen kívül fémkereskedelmi engedély beszerzése is szükségessé váljék.

Előadjuk, hogy a Szigónó Kft. soha nem vásárolt és nem értékesített Fémtörvény szerinti hasznosítás céljából vashulladékot, ezért Kft soha nem is folytatott fémkereskedelmi tevékenységet.

A Fémtörvény lényeges szabályai:

„1. § (1) E törvényt a fémkereskedelmi engedélyköteles anyaggal Magyarország területén végzett fémkereskedelmi tevékenységre, a fémkereskedelmi tevékenység engedélyezésére, valamint a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagnak Magyarország területén teljesített felvásárlására, értékesítésére, tárolására, raktározására, szállítására, fuvarozására és hasznosítására, továbbá az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott határon átnyúló szolgáltatásokra kell alkalmazni.

(2) Az e törvényben foglalt rendelkezések megtartása nem mentesít a hulladékról szóló törvényben és a hulladékról szóló törvény végrehajtására kiadott rendeletekben meghatározott kötelezettségek teljesítése alól.

2. § (1) E törvény alkalmazásában:

1. fémkereskedelmi engedélyköteles anyag: az e törvény mellékletében meghatározott fémet, annak törmelékét vagy ötvözetét tartalmazó dolog, kivéve a fémtermékek előállítását üzletszerűen folytató jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet által előállított elsődleges alapanyag, félgyártmány, valamint a gumiabroncs és a csomagolóanyagként betöltendő funkcióját még őrző csomagolás,

2. fémkereskedelmi tevékenység: a (2) bekezdésben foglaltak kivételével, a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagnak - a felvásárló vagy más személy által - e törvényben meghatározott hasznosítás céljából történő felvásárlása,

3. fémkereskedő: a fémkereskedelmi engedély jogosultja,

4. felvásárlás: fémkereskedelmi engedélyköteles anyag ellenérték vagy ellenszolgáltatás fejében történő beszerzése,

5. hasznosítás: fémkereskedelmi engedélyköteles anyag fémtartalmának feldolgozása, beolvasztása, megmunkálása, átalakítása”

A fémkereskedő tehát a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot:

- felvásárolhatja (ellenérték vagy ellenszolgáltatás fejében beszerezheti),
- hasznosíthatja (megmunkálhatja, feldolgozhatja stb.)

A 2012. évi CLXXXV. törvény a hulladékról

„35. kereskedő: olyan gazdálkodó szervezet, amely a hulladékot saját vagy más nevében megvásárolja, és azt követően eladja, ideértve azt az esetet is, amikor a kereskedő nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;

36. kezelés: hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;”

A támadott ítélet megszületését megelőző egész eljárásban kértük a hatóságokat és a bíróságokat is, hogy világosan határolják el számunkra a Ht. és Fém tv. által szabályozott tevékenységi kört.

Az ugyanis biztos, hogy a Ht. szerinti fémhulladékot (amelyek bizonyos típusai a Fémtv. és a hozzákapcsolódó egyéb jogszabályok mellékletei szerint fémkereskedelmi engedélyköteles anyagnak is minősülhetnek) a hulladékgazdálkodási engedéllyel rendelkező cég a vonatkozó szabályok szerint:

- megvásárolhatja,
- eladhatja,
- kezelheti, amelybe beleértendő a hasznosítást megelőző előkészítési tevékenység is.

A két jogszabály egybevetéséből jól látszik az, a kifejezetten hulladékgazdálkodással foglalkozó közszolgáltató kizárólag a Ht. hatálya alá, egy kohó vagy olyan fémkereskedő, aki kizárólag a kohóknak értékesít, az pedig fémkereskedőnek minősül.

Már önmagában azt Alaptörvény-ellenesnek tartjuk, hogy a hulladékgazdálkodási engedélyünk feljogosított fém ellenértékének a kifizetésére is, ám a később hatályba lépő fémtörvény azt megtiltotta, pedig ezért fizetett a cég az engedélyekért díjakat. Üzleti tevékenységünk így korlátozásra került, a szerzett jogunk pedig megsérült.

A törvény nem kötelezte a hulladékgazdálkodó cégeket átlagosan a fémkereskedelmi engedély kiváltására pusztán azért, mert a hulladékok végül hasznosításra kerülnek. A hulladékgazdálkodási törvény nem módosult, nem került bele, hogy a fém felvásárlása önmagában már megvalósítja a fémkereskedelmi tevékenységet, sőt, ezért a pénzért kiváltott engedélyek mellé még 5 millió forintot is letétbe kell helyezni.

Nem egyértelmű továbbá azon szervezetek helyzete sem – és ide tartozik a Szigónó Kft is – akik ellenérték fejében szereznek be fémhulladékot, azt a hasznosítást megelőző tevékenységként kezelik, majd pedig minimális haszonnal értékesítik egy olyan szervezet felé, aki saját maga sem végez hasznosítási tevékenységet.

Úgy véljük, hogy a Fémtv. nem fogalmaz egyértelműen akkor, amikor „felvásárlót vagy más személyt” nevez meg a fent idézett rendelkezésében. A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K. 27.06/2014/14 sorszámú ítéletében (csatolva) mindkét hipotetikus személyt a láncban soron következő személyként fogta fel. Ez tehát azt jelenti, hogy vagy egy másik felvásárló vagy pedig maga a hasznosító szerezte meg ellenérték fejében a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot.

Ehhez képes t Kúria a támadott bírósági ítélet alapját képező Kvf. I. 35.090/2018/8. sorszámú ítéletében (csatolva) ezt a jogi kapcsolatot akként fogta fel az Alaptörvény XXVIII. cikkelyére hivatkozással, hogy ez a „más személy” az értékesítési láncolat későbbi szakaszában szereplő személy is lehet.

Úgy véljük, hogy ebben az esetben sérült 2010. évi CXXX. törvény (JAT) alábbi rendelkezése:

2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

Sérült egyben az Alaptörvény XXVIII. Cikkelye is, hiszen címzettek számára nem egyértelmű szabályozással a jogbiztonság is csorbát szenvedett.

A jogalkotó a hatályos kúriai értelmezés szerint azt várja el a jogkereső közönségtől, hogy a fémhulladék anyag útját – a jelen ügyben – külföldi országokban megvalósuló lehetséges hasznosítási tevékenység megvalósulásáig nyomon kövesse.

Mindezt akként, hogy a jelen ügyben sem derült ki sohasem, hogy az adott fémkereskedelmi engedélyköteles anyag végül hasznosult-e vagy még mindig valamely szervezet telephelyén pihen.

A hatóságok arra sem adtak magyarázatot, hogy a Szigónó Kft telephelyén lefoglalt fémet miért tekintették „jogsértéssel érintett” anyagnak, és miért foglalták azt le és szállították el, hiszen annak sorsa még nem volt eldöntött. A fémhulladék begyűjtése és tárolása ugyanis még nem fémkereskedelmi engedélyköteles tevékenység.

2.

A Jogalkotási törvény (Jat) 3.§-a azt is előírja, hogy

„Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.”

A perbeli esetben azzal kellett szembesülnünk, hogy a fémhulladékok jogi sorsára vonatkozó szabályozás két, azonos szintű jogszabályban található meg, és ezekben a fémhulladékok hasznosításának szempontjai olyan módon vannak rögzítve, hogy azok egymással összekeverhetők.

A jogi probléma ott rejlik álláspontunk szerint, hogy a fémtörvények preambulumban megfogalmazott elvek miatt a Jogalkotó speciális szabályozási szempontok alá helyezte a hulladékfajták közül a fémhulladékokat. Ezzel a szabályozással teret adott azoknak az értelmezéseknek is, amelyek a fémhulladékok (más hulladékfajtákhoz hasonló) törvényszerű hasznosulási sorsát összekötötte a gazdaságban működő cégek hasznosításra irányuló tevékenységével, és így a két szempontrendszer annyira összefonódott egymással, hogy a szigorú értelmezés szerint fémhulladékot gyakorlatilag csak természetes személy gyűjthet. Számára az alperesi jogalkalmazási gyakorlat „elnézi”, hogy minimális előfeldolgozás után ösztönző díj ellenében adja át fémkereskedőnek. (A másik lehetőség a közszolgáltatók működése).

Álláspontunk szerint a támadott, konkrét jogszabály azért Alaptörvény-ellenes, mert teret ad annak a lehetőségnek, hogy a jogszabályt (Fém tv.) a hatóságok a Szigónó Kft-re nézve diszkriminatív módon alkalmazzák, megsértve ezzel az Alaptörvény több pontját, továbbá **a 3/2014. (I.21.) AB döntéssel megerősített alkotmányos alapelvet is.**

Indítványozzuk ezért a fenti két ok miatt a Fémtv. alábbi – mint diszkriminatív és a jogbiztonságot sértő rendelkezés - megsemmisítését az az Alaptörvény XV., XXIV. és XXVIII. cikkeiben foglaltakra figyelemmel:

2.§. (1) 2. fémkereskedelmi tevékenység: a (2) bekezdésben foglaltak kivételével, a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagnak - a felvásárló vagy más személy által - e törvényben meghatározott hasznosítás céljából történő felvásárlása.

3.)

Az országos átlagár meghatározásának kérdése

Az országos átlagár kérdésével az I. sz. alkotmányjogi panaszunkban már foglalkoztunk. A jelen II. sz. alkotmányjogi panaszban az átlagár számításának jogszabályi hátterét kívánjuk vizsgálat alá vetni.

A Fémvtv. alábbi rendelkezései szabályozzák az országos átlagár kérdését:

2. § (1) 10. piaci érték: a 4. § (11) bekezdésében és az 5. § (3) bekezdés e) pontjában meghatározott vételárak alapján számított országos átlagár.

4.§. (11) A fémkereskedő a fémkereskedelmi hatóság felkérésére a jogi személyeket érintő fémkereskedelmi engedélyköteles anyag vételára tekintetében írásbeli nyilatkozatot tesz a fémkereskedelmi hatóság által megállapított határidőre.

5.§. (3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

a) eladónként és vevőnként a fémkereskedelmi engedélyköteles anyag megnevezését, a jogszabályban meghatározottak szerinti felismerésre alkalmas jellemzőjét, számla szerinti mennyiségi egységét, mennyiségét, vámtarifaszámát, a számla számát, valamint az anyagkísérő okmány számát;

b) a jogi személy, a jogi személyiség nélküli szervezet, az egyéni vállalkozó eladó és vevő (címezett) nevét, székhelye (telephelye) címét és adóazonosító számát;

c) a természetes személy eladó és vevő (címezett) természetes személyazonosító adatait, valamint személyazonosságát igazoló hatósági okmánya számát;

d) a vásárlás és a teljesítés időpontját;

e) természetes személy eladó esetén a vételárat;

f) a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagot a fémkereskedő telephelyére beszállító, kiszállító szállítóeszköz rendszámát, vasúti vagon számát, hajóazonosító számát, egyéb szállítóeszköz megnevezését.

A jelenlegi szabályozás több hiányosságban is szenved.

- a.) A szabályozás csak az adatszolgáltatási kötelezettséget írja elő, az átlagár számításának módját nem. Így tehát az természetes személyek, a kisebb cégek, a nagyobb cégek és a „multik” közötti árresekre egyáltalán nem érzékeny.
- b.) A piaci árak az ország keleti és nyugati részén – feltételezhetően – jelentősen eltérnek.
- c.) Az árak közzétételének módját nem írja elő jogszabályi rendelkezés.
- d.) Az a szervezet számítja ki és tartja nyilván az országos átlagárat, aki a bírság beszédésében érdekelt.

- e.) Ez a helyzet azokban az esetekben, ahol az adózó nem tudja bizonyítani a fémkereskedelmi anyag vételárát, lehetővé teszi a NAV számára, hogy gyakorlatilag olyan mértékű átlagárát alkalmazzon, amelyet akar.
- f.) Szükségesnek látszana ezért az országos átlagárát pénzügyminiszteri rendeletben, regionális és az adózók „fajtájaként” (pl. árbevétel szerint stb.) évente közzétenni.

A Fémvtv. fent felsorolt rendelkezései álláspontunk szerint nem elegendőek az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkeiben foglalt tisztességes hatósági és bírósági eljárás biztosítására. Álláspontunk szerint ez a jogi helyzet mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvény-ellenességet idézett elő.

Szükséges lenne álláspontunk szerint rendeleti szinten szabályozni azt a kérdést, hogy a fémkereskedelmi engedélyköteles anyagok piaci értékének országos átlagár alkalmazásával történő meghatározása esetén

- a piaci árképzés milyen adatokból, milyen módon és milyen szempontok szerinti súlyozással történik,
- ki és milyen rendszerességgel végzi el ezeket a számításokat, valamint
- hogyan és mikor kerül kihirdetésre egy mindenki által megismerhető hiteles adatbázisban.

Jelenleg csaupán az ismereteink szerint csak a NAV informatikai rendszerén belül ismerhető meg az Országos Átlagár. Ebből a rendszerből a perbeli eljárásban maga Alperes csatolt be kivonatot a saját vezetőjének aláírásával. Ezt kellene a Felperesnek és a Törvényszéknek is elfogadnia. Más lehetőség a hatóságok és a bíróságok állítása szerint nincsen az átlagár megismerésére. Álláspontunk szerint ez a tény és módszer a fegyveregyenlőség és a tisztességes eljárás követelményeibe egyaránt ütközik.

3. A tisztességes eljárás követelményébe ütköző egyéb jogsérelmek

Amint fent már kifejtettük, az ügyfeleket az alábbi jogok illetik meg.

- tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] - tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].

Álláspontunk szerint a Szigónó Kft. mindkét alapjoga sérült a hosszas eljárás során az alábbi indokok miatt:

a.) Elévülés

Hivatkozni kívánunk az Alkotmánybíróság 2/2022. (II. 10.) AB határozata az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 271. § (1) bekezdésének „és a megismételt” szövegrésze Alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről, valamint alkalmazási tilalom kimondásáról címmel hozott döntésben foglalt érvekre.

Jogi álláspontunk szerint a jelen ügyben az már Art. nem volt alkalmazható a megismételt eljárásokra.

Az Art. 271.§. (1) bekezdése így szól: E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

A fent idézett AB határozat ugyanis kivette belőle a megismételt eljárásokra való utalást és ennek alkalmazását megtiltotta. Ez a szabály 2018. január 01. napját követően élt az Art-ban. A jelen ügyben az adóigazgatási eljárás megindítására 2016 novemberében került sor olyan kötelezettségek megállapítására vonatkozóan, amelyek 2012-2016 között keletkeztek.

Az Art. fent idézett rendelkezése 2018. január 01. napján lépett hatályba. A visszaható hatály tilalmának megállapítása miatt álláspontunk szerint nincsen mód arra, hogy a 2019. év elejétől indult megismételt eljárásra az Art szabályai alkalmazhatóak lennének. Ennek oka az, hogy az AB döntése csak a 2018. január 01. napján indult új eljárásokra biztosít lehetőséget a NAV számára az Art. szerinti fellépésre.

Az AB kifejezetten vizsgálta a döntésének indoklása szerint azt a kérdéskört, hogy az Art kizárólag eljárási szabályokat tartalmaz-e vagy anyagi jogi jellegű normákat is. Megállapította, hogy az elévülés kérdése – csakúgy mint minden más eljárási törvényben – anyagi jogi szabálynak minősül. A visszaható hatály tilalma tehát alkalmazható rá, és ilyen módon a NAV korábban meglévő jogosultságai az idő jogszünetítő hatása miatt elenyésznek.

Jogi álláspontunk szerint az elévülés szabályai a jelen ügyben is alkalmazhatóak, ezért a támadott határozat törvénytört. Kérjük annak megsemmisítését.

b.) tiltott keresetváltoztatás nem történt

Jogi álláspontunk szerint a **C. pontban** támadott ítéletet hozó Budapest Környéki Törvényszék tévesen foglalt állást ítéletének 54. pontjában az ügy szempontjából lényeges eljárási kérdésben. **Úgy véljük, hogy a hatályos szabályoknak, valamint a bírói gyakorlatnak nem megfelelően állapította meg, hogy az országos átlagár megítélése a keresetváltoztatás tilalmába ütközik.**

A bíróság ugyan nem hivatkozott rá, de ezt a tilalmat a Kp. az alábbiak szerint szabályozza:

43.§. (1) bek: A felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

Meg kívánjuk jegyezni, hogy ez a szabály korábban a Pp. vonatkozó rendelkezései között hasonló formában élt.

Jogi álláspontunk szerint téves a támadott bírósági ítélet 54. pontjában írott érvelés és az ott írt jogeset sem használható fel a jelen perben.

A Kúria 2019. január 10-én hozott az első (2017. 04. 27. napján előterjesztett) kereset vonatkozásában döntést. Ebben a keresetben nem eshetett szó még az országos átlagár kérdéséről,

mert a telephelyen lefoglalt fém kapcsán folyt először a közigazgatási eljárás. Akkor nem merült fel még az értékesítési ár kérdése, mert megvoltak a beszerzéssel kapcsolatos pénzügyi bizonylatok és maga a lefoglalt árú pontos mennyisége is rögzítésre került.

Ezt követően – 2019. augusztus 08. napján – hozott a NAV Központi Irányítás egy végzést (csatolva) amellyel a kúriai döntés kapcsán az eljárási költségek tárgyában hozott első és másodfokú végzéseket – mint törvénytörő jogi aktusokat – **megsemmisítette**.

A végzés nyomán világossá vált az Alperes számára, hogy a lefoglalás és az értékesítés, valamint az ezzel kapcsolatos költségek Felperesre terhelése jogsértő volt. Tekintettel arra, hogy „már nem volt kézzelfogható fém”, amelyre az eljárás folyhatott, az Alperes ezt követő határozataiba került bele érvként az országos átlagár és az ezzel kapcsolatos számítások. Az erről szóló határozatok megtámadása során (következő kereset) már a felperesi oldal támadta az országos átlagár létét és számításának módját is.

Álláspontunk szerint a tiltott keresetváltogatás szabályába éppen ezért nem ütközött az eljárásunk. Ennek oka az, hogy szemben a tisztán polgári jogi vitákkal, a közigazgatási ügyekben a tényállás természete kettős. **Egyrészt áll a történeti tényállásból, másrészt pedig azon jogilag releváns tények összességéből, amelyet a közigazgatási határozat tartalmaz.**

A közigazgatási per felperese tehát a keresetének benyújtásakor azon jogi tényekhez, jogszabályokhoz és érveléshez kötve tud eljárni, amelyet a közigazgatási szerv határozata tartalmaz. **Az országos átlagár kérdése pedig az eljárás későbbi szakaszában került hangsúlyozásra alperesi részről.**

Olyan elismerő magatartás felperesi oldalról soha nem történt, hogy a bírság összegét elfogadtuk volna. A klasszikus logikai érvelés, amely szerint a „többben benne van a kevesebb is” a jelen jogvita során is érvényes.

Nem arról van tehát szó, hogy elismertük volna a jogsértést és ennek kapcsán nem tértünk volna ki az első keresetünkben a bírság összegére. **Pontosan úgy fogalmaztunk, hogy a Sznó Kft nem folytatott fémkereskedelmi tevékenységet és ennek kapcsán vitattuk a bírságot, valamint annak összegét is.**

Kp. Alapelvek 1.§. (4) bekezdése kimondja: *„ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.”*

A fókusz tehát másodlagosan a költségek kapcsán a lefoglalt fém ellenértékének számításának módjára helyeződött volna, ám ez a nemperes eljárás a fent említett megsemmisítő végzés kapcsán irrelevánssá vált.

Ezt követően került át a jogvita másodlagos súlypontja a bírság számításának módjára, amelyet Alperes a további határozataiban már kifejezetten az országos átlagár keretei között kíván elszámolni.

A jelen felülvizsgálati kérelemmel megtámadott ítélet 54. pontjában idézett jogeset azért nem hozható összefüggésbe a perbeli jogi helyzettel, mert abban a megismételt eljárásban a keresetet egy másik (az alapköveteléstől nagyrészt független) körülményre terjesztette ki a felperes.

A perbeli helyzet azért más álláspontunk szerint, mert mi – az alperesi közigazgatási határozat kidolgozatlansága miatt – **mindent vitattunk a kezdetektől fogva, csupán a jogi és közgazdasági érvelésünkön belül nem említettük meg külön az országos átlagár kérdését.**

Álláspontunk szerint ezért nem változtattuk meg tiltott módon a keresetünket, hanem az alperesi újabb határozat érvelésére reagálva pontosítottuk a korábban előterjesztett perbeli iratainkat.

Külön szeretnénk itt hivatkozni a **KKv. 2011.2. Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 2/2011. (V.9.) KK véleményében** foglaltakra, amelynek vonatkozó része az alábbiak szerint szól:

„Nem akadály a felülvizsgálatnak az, ha a fél a keresetlevélben nem jelöli meg azt a konkrét jogszabályhelyet, amelyre a keresetet alapítja, de keresetéből a kifogásolt jogszabálysértés egyértelműen megállapítható. A közigazgatási perekben is érvényesül az az elv, amely szerint a kérelmeket, nyilatkozatokat tartalmuk szerint kell elbírálni.”

„A felperes tehát a meghatározott irányú kereseti kérelmén belül más jogszabálysértésre is hivatkozhat. Az alperesi határozatnak a keresetben nem támadott - elkülöníthető - részére már nem lehet a keresetet kiterjeszteni, ha a Pp. 330. §-ának (2) bekezdésében és a Ket. 109. §-ának (1) bekezdésében meghatározott 30 napos perindítási határidő már eltelt.”

Álláspontunk szerint az eredeti kereseti kérelmünk (csatolva):

- világosan és egyértelműen tartalmazta, hogy a bírsággal és annak összegével sem értünk egyet,
- a közigazgatási határozat megsemmisítésére egyértelmű kérelmet terjesztettünk elő,
- az alperes által hozott új határozatban foglaltak miatt meg kellett jelölnünk az országos átlagár vonatkozásában más indokokat is (nem új jogszabályra hivatkoztunk!),
- az egész határozat megváltoztatását (megsemmisítését) kértük, amelynek kapcsán jól látható, hogy a határozat jogalapjának vitatása esetén az összecszerűség nem elkülöníthető jogkérdés (ez csupán fordítva igaz)

A Törvényszék ítéletének 54. pontjában írt indoklásával megfosztott minket attól a lehetőségtől, hogy a keresetünkben a támadott közigazgatási határozatban kiszabott bírság jogalapján kívül annak számítási módját és összecszerűségét is vitatni tudjuk. Tévesen ítélte ugyanis meg a tiltott keresetváltoztatás törvényben előírt szempontjait, továbbá az indoklásában nem fejtette ki részletesen azt, hogy miért ilyen tartalmú döntést hozott. Ezzel az eljárásával álláspontunk szerint a tisztességes bírósági eljárás lefolytatásának alkotmányos követelményét megszegte.

c.)

A jelen panasz D.) pontjában megjelölt ítélet 46.) pontja hivatkozik az Alaptörvény 28. cikkére, amely szerint a bíróságoknak a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. A cél meghatározása során elsősorban a törvények preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására tett indítvány szövegét kell alapul venniük.

A 2009. évi LXI. tv (régi fémtv.) és a 2013. évi CXL. tv. (új fémtv.) preambuluma egyaránt így szól:

„Az Országgyűlés a jelentős gazdasági károkat okozó és a közszolgáltatások biztonságát, továbbá az élet- és vagyonbiztonságot fenyegető fémlopások és illegális fémkereskedelem visszaszorítása, valamint a kulturális javak védelme érdekében a következő törvényt alkotja:”

A perek folyamán több ízben hivatkoztunk arra, hogy az alperes és a bíróságok tévesen értelmezték a fémtörvények céljait.

Leírtuk, hogy a jogalkotó elsősorban a vasúti és közúti forgalom biztonsága (sín, kábel, közlekedési tábla, köztéri szobrok stb.) eltulajdonítása és az ezekből származó fémek kereskedelmének megakadályozása érdekében alkotta meg a jogszabályt.

Ezt a bírság összege (ötszörös érték) is jelzi, hiszen az ilyen típusú bűncselekmények felderítése az orgazdák oldaláról a fémek beolvasztása miatt csaknem lehetetlen volt. Ezért akarta a jogalkotó az illegális kereskedelmi tevékenységet komolyan szankcionálni.

Ehhez képest a NAV a jogszabályt a tisztességes hulladékkereskedelem „felszámolására” használta.

A perbeli eset jelzi azt, hogy a – Bíróság által is említett – józan észnek nem felelhet meg az, hogy egy egyébként a hatóságok látókörében lévő, egyéb engedéllyel rendelkező cég, amelyik láthatóan nem a fent felsorolt tilalmazott anyagokat, hanem elsősorban hulladéknak minősülő pántolószalagokat vesz át legálisan működő cégektől, olyan engedéllyel is rendelkezzen, amelyre egyébként nincs szüksége a józan ész követelménye szerint. (Gazdasági szempontból sem lett volna számára kifizetődő a magas összegű biztosíték letétele)

A NAV eljárásnak feltételezett indoka az lehetett, hogy érezhető az a jogalkotási tendencia, amely a fémek és egyéb hulladékok kereskedelmét alapvetően centralizálni akarja. Ez lehet természetesen jogpolitikai szempont a jövőre nézve, ám a jelen perben alkalmazott jogszabályok indokai még nem ezek a szempontok voltak.

Ilyen módon a NAV és a perben eljáró bíróságok is – nem tartva be a tisztességes eljárás követelményeit – az alkalmazott jogszabály célján álláspontunk szerint túlterjeszkedtek.

4. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

Indítvány:

Tekintettel arra, hogy az ügy rendkívül bonyolult és szerteágazó, így a jelen panaszunk melléleteként csupán a támadott ítéletet és az alkotmányjogi panaszhoz tartozó egyéb olyan iratokat csatoljuk be, amelyek eljárásjogi szempontból relevánsak.

Indítványozzuk ezért a peres iratok teljes körű beszerzését a panaszunk elbírálásához.

Indítványozzuk továbbá a korábbi három alkotmányjogi panaszunkhoz benyújtott melléletek felhasználását és érdemi megvizsgálását.

a.) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék a jelen alkotmányjogi panasszal támadott (D. pont) ítélet végrehajtását felfüggeszteni.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el:

Csatoljuk a kifejezetten az alkotmányjogi panasz benyújtására szóló, dr. Németh Zoltán László ügyvédnek adott meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:

A Szigó Kft. hozzájárul a személyes adatai (neve) nyilvánosságra hozatalához. Csatoljuk az erről szóló, kitöltött nyomtatványt.

A két típusú alkotmányjogi panaszt azért terjesztettük elő egy beadványban, mert a tényállási részük teljesen azonos.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen panasz elbírálása során mindazon jogi érveinket is szíveskedjen figyelembe venni, amelyeket a korábbi alkotmányjogi panaszokban már előadtunk.

Kérjük továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panaszainkat számunkra kedvezően elbírálni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2023. július 12.

Tisztelettel:

Szigó Kft. indítvá

jogi képv.:
